

A

166

—

—

||

—

David :

De falsa et vera.

R KK II 106 - / a -

45 — 55 oldal -

DE HORREN

DIS SIMVLACHRIS DE-
VM TRINVM ET VNVM
adumbrantibus.

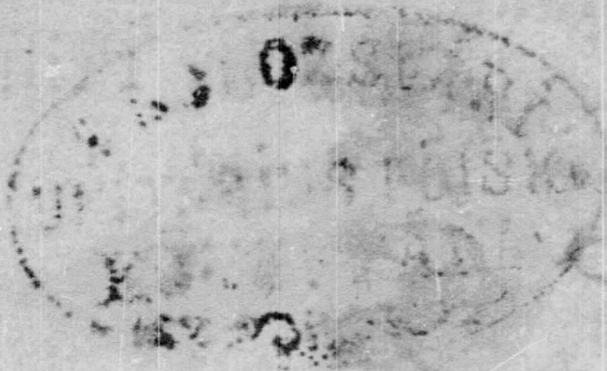
CAPVT QVARTVM.

PRÆFATIO.

QUID peperit de vna Essentia & tribus
Personis doctrina illa Sophistica, & qua-
lem Deū Papatus hactenus coluerit, ex infrascri-
ptis iconibus collige. Hæc enim omnia in phanis
illorum passim prostant, & nunc quoque
visuntur, nec est cur prætexāt fucum,
cū in dies magis ac magis ab
ipsis instaurentur, & de-
fendantur.

E iiii Idolum

Idolum hoc Trifrons passim in delubris visitur,
Deum Trinum & vnum Antichristi designans,
vnde illud Papisticum carmen.

Mense Trifrons isto Ianū pater vrbe Bifrontem
Expulit, vt solus regnet in orbe Trifrons.

Audi

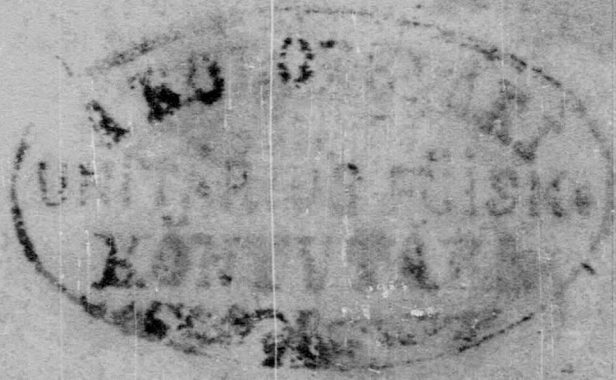
47

Audi, & quid obiter narret Hieronymus Cardanus li-
bro de subtilitatibus 19. & quàm astute Satan per suos
clientes, monstrum istud triforme loco Dei Trinitatis
adorandum clanculum substituat.

In Magduni, inquit, oppido in Gallia nõ procul ab Au-
relia sito, sacrilegus quidam Sacerdos sacrum Satanæ
faciebat, vxore, filiaq; virgine astantibus, quibus verò
ceremoniis, paucis referam. Is sub custodia semper ha-
bebat hostiam illam sacram in pixidula saligna recondi-
tam sub lecti stramentis, quam, quoties volebat Diabo-
lo sacrum facere, expromebat, & in mensa exponere
solebat, cui astant virgo filia nudum ensẽ manu su-
blata tenens, mucronemq; in sacrum Christi corpus in-
tentans. Rebus sic constitutis & variis figuris, cere-
moniisq; peractis, mox caput quoddam proferebatur,
(ex qua materia nescio) triplici facie cœlatum, nempe
Monadem illam Triformem, & Triadem Vniformem
representans. Tum sortilegus figuras Thau mille ad-
debat, & legionibus aliquot Cacodæmonum cõuocatis,
librisq; suis explicitis, primum adorari Triceps illud ca-
put iubebat, deinde adiuratis Dæmonibus, illum vnum
præsertim, qui Thesaurorum monstrator esse diceba-
tur, toties aduocabat, citabatq; donec compareret.

En quàm officiosè astutèq; idololatriam Satan homi-
nibus obtrudat.

Et

Et hoc secundum monstrum, in quodam delubro penes
Cracouiam sito, cum summo Christiani nominis dede-
core sculptum reperitur, spiritus sancti processionem
ab ambobus praefigurans.

Hanc biceps anni tacite labentis origo.
Trisrontem pellas, ni velis esse miser.

Ed

Eno
lus D
tem
loma
confi
in aul

En quod hostiam adorandam esse volunt Papistæ, & so-
 lus Deus Trinitas adoratur, oportuit totam Trinita-
 tem in illa hostia contineri, ne manifesta appareret ido-
 lomania, quod Clemēs septimus voluit hoc simulachro
 confecto Christicolis innotescere, quod & nunc Romæ
 in aulae ipsius visitur.

F Apparet

Apparet & passim ridiculum hoc figmentum
 egregiis decantatum encomiis, quòd trium coæ-
 ternitatem, coequalitatem, & coessentialitatem
 demonstrat. Iuxta illud.

In maiestatis folio,
 Tres sedent in triclinio.

Antichristi

Antichristi portentum est, ostendens Christi
carnem nihil ex virgine accepisse, sed de cœlo
realiter descendisse.

F ii Et

Antichristi portentum est, ostendens Christi
carnem nihil ex virgine accepisse, sed de caelo
realiter descendisse.

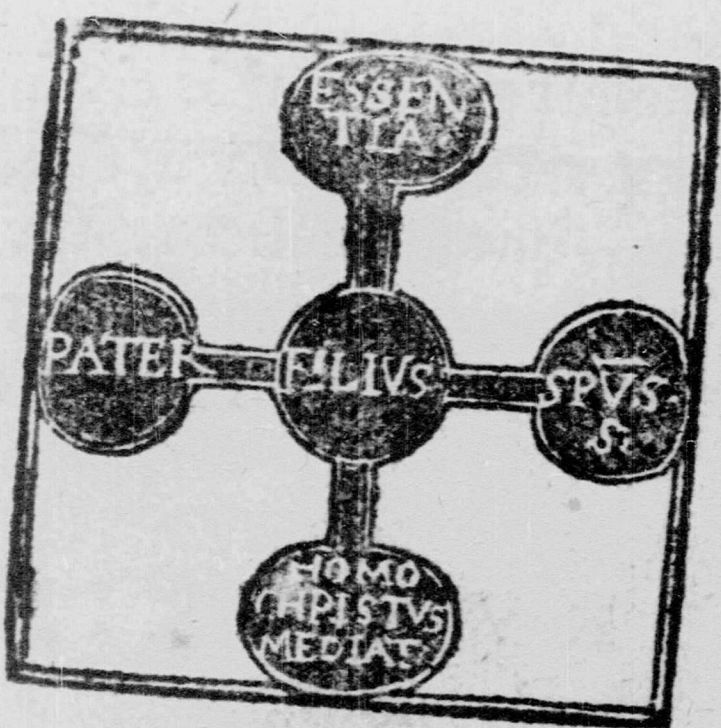
F ii Et

Et hoc simulachrum aliam quoque Trinitatis
speciem demonstrat.

Stancari

Stancari somnium Christum inter totam Trinitatem & homines Mediatorem fingentis: solebat quoque rogam in tres componere sinus, & postea aperire, quod Trinitatem in vnitatem probaret.

Monstrum nuper ab inferis per Petrum Melium reuocatum, anulus vnicus tribus geminis adornatus, vt omnia simul suum illum Iehouam Elohim, vnicam videlicet Essentiam, & tres Personas ad amussim praefiguraret.

F. iiii. Nec

Nec verò idololatra noui orbis eiusmodi monstrosis
idolis caruerunt (vti refert Odoardus Barbosa Lusita-
nus) qui Braminos quosdam dictos Caliciti Sacerdo-
tes esse narrat, idolum quoddam adorare iubentes, tri-
bus insignitum coronis, quod Trinum & vnum Deum
appellant.

SABINORVM TRINVS DEVS
& vnus.

Nec illis dissimilia videntur, quæ de Trino, & Vno
Deo Blondus libro 1. de Roma triumphante, in hunc
modum scripsit. Sanctus, Fidius, & Semipater dii fuere
Sabinorum, quos domo demigrantes in collem Quiri-
nalem cum cætera supellectile detulerunt, idq; numen
verbis Trinum, re vnicum esse dixerunt; vnde licet
tribus ipsis templum esset in Quirinali colle dicatum,
vnius tamen Sancti vocabulo appellabatur, obtinuitq;
eiusmodi numinis opinio sanctitatem, magnamq; vim
habuit iusiurandum, quo in Trino, & vnico numine
medium esse, quis Fidium affirmaret. Hæc ille.

DE IIS EODEM SENSU ETIAM
apud Ouidium 6. Fastorum fit mentio, quibus Nonis
Iunii in colle Quirinali sacrum fiebat.

Quærebam Nonas Sancto, Fidiõne referrem,
An tibi Semipater? tunc mihi Sanctus ait,
Cuicumq; ex illis dederis, ego munus habebo,
Nomina terna fero, sic voluere Cures.

Audi

Audi & nostræ ætatis Theologos de Deo Trinomio
verificantes.

55

Hæc ad Iordanem diuina in imagine quondam
Maiestas trino nomine visa fuit.
Accipies vnum trino de nomine numen,
Omnia quod verbo condidit, atque regit.
Sic se sæpe Deus patribus patefecerat olim,
Agnitus & trino nomine sæpe fuit.

Hæc sub imagine Triadis, quæ in Iordane appa-
ruit, visuntur, & passim venduntur.

En habes Antichristi Cerberos, & idola Papistarum
sacrilega, quorum venenum in hunc vsque diem hausi-
mus muti, surdi, & cæci: quæ cum in ipsorum delubris
& alibi passim propalam appareant, nostra ne sint fi-
gmenta (vti absque vilo rubore improbi blaterant)
necne, diligentius perpende. Quod si eorum Geryo-
nes verè adumbramus, quæsumus vicissim, animaduer-
tere ne graueris, talem Deum Tritoitæ semper colu-
isse, & nunc quoque in animo gestare, qualem pinxe-
runt: Atheosq; futuros, qui eorum deliria tuebuntur,
atque sequentur. Hunc igitur Antichristi Geryo-
nem nostris Ecclesiis pellendum esse duxi-
mus, quo pater, filius, & spiritus sanctus,
secundum scripturas, rectè co-
gnoscantur.

Véige